

#2anysfracasPP
#2anysfracasBauza

El president que governa contra les Illes Balears

2 anys de Govern Bauzá

RESUM EXECUTIU

Dos anys de govern o la primera herència del Partit Popular de José Ramón Bauzá

Es primers dos anys de govern del PP han suposat fonamentalment dos anys de dolor per a la ciutadania de Formentera, Mallorca, Eivissa i Menorca en forma de retallades de profund caire social, que han fet perdre progressivament serveis i drets a la societat i a milers de famílies illenques en l'àmbit de l'educació, la sanitat, les polítiques i serveis socials, la dependència o l'ocupació activa.

Dolor en forma d'acomiadaments en el sector públic, amb la conseqüència de la pèrdua de la qualitat dels serveis que presta l'administració per l'eliminació de personal i prestacions. Dolor per la negació de l'accés a drets fonamentals que presten els serveis públics i han generat, fins i tot, la mort de persones per limitació a accedir a un metge.

Dos anys de dolor des de l'austeritat incrustada en mesures de caràcter ideològic, com la normativa contra la llibertat de càtedra del professorat i la llengua pròpia, el català, i l'agressió contra el món de la cultura i també en forma de paralizació d'inversions i projectes de futur que han derivat en manca de reactivació econòmica i de creació d'ocupació, el primer problema de les illes. Tot pel compliment de xifres macroeconòmiques que no s'han pogut assolir i han provocat que el més d'1 milió de persones que viu a les illes estigui pitjor que fa dos anys, una situació confirmada per les enquestes del CIS.

Dos anys després d'un govern que havia de capgirar el rumb, tenim centenars de famílies desnonades, milers de famílies a on ningú no treballa, milers de joves i de majors de 55 anys sense feina, milers de persones sense accés a la Sanitat, milers d'empleats públics acomiadats, i sobretot menys professors i menys personal sanitari. Milers i milers de persones que han sofert en primera persona canvis del model de societat que els empitjora les seves condicions de vida i que limita les seves llibertats. Condicions de vida pitjors en un marc de regressió democràtica i d'involució ideològica amb projectes de llei, lleis i decrets- llei que transporten a la societat a moments pre-constitucionals, com el cas de l'avortament, la llengua, l'educació i l'accés a la Sanitat.

Aquests són els principals resultats -segueix la crisi a on n'hi havia, exportació de la crisi i la confrontació allà on no n'hi havia- de la gestió dels dos primers anys

de govern de José Ramón Bauzá, que va ser investit president de la comunitat autònoma de les Illes Balears fa gairebé dos anys amb dues grans banderes: fer canvis profunds en la nostra societat que havien de suposar transformacions radicals pels pròxims 30 o 40 anys, i per altra banda, tornar al creixement i a la creació de l'ocupació des de l'activitat privada, l'ortodòxia econòmica i el pes mínim del sector públic.

Respecte al creixement i la recuperació, Balears està estancada en el 2013, no ha assolit els objectius de dèficit marcats per l'Estat, té més deute públic que mai i l'atur continua al voltant dels 80.000 aturats registrats. I segons la darrera EPA, s'ha arribat a les 169.000 persones sense feina. Dels anunciats canvis profunds a la realitat que vivim en el moment de l'equador de la legislatura: hi ha barreres a l'accés a la Salut que abans no existien, i per això tenim casos com el brot de tuberculosi després de la mort del jove Alpha Pam per no ser tractat per aquesta malaltia, gairebé 20.000 persones han perdut el dret a la targeta sanitària, o un sector educatiu en peu de guerra contra la Llei Wert que acaba de fer una vaga general a tota Espanya el mes de maig de 2013.

Canvis a més per a les pròximes generacions que es van anunciar amb la intenció de dur-los a terme des del consens i el diàleg. Hem comprovat el contrari. El consens i el diàleg i fins i tot les formes han mancat en aquest govern durant dos anys, ni per fer canvis de fons ni per fer front a una situació d'emergència per a les persones. Front al drama social de desenes de famílies de Balears que han perdut la seva vivenda, la seva feina i prestacions socials vitals per arribar a finals de mes, cap resposta de diàleg ni cap resposta de xoc per part del govern ni en matèria d'habitatge social, ni en matèria d'ocupació, ni en la lluita contra la pobresa. Formes també en la relació amb les organitzacions i altres institucions com ajuntaments i consells, que han rebut un tractament que moltes vegades es pot titllar de "maltractament institucional".

L'ortodòxia que ens havia de tornar al creixement no ha donat fruits. Els fets i les xifres diuen el contrari. El govern ha creat una conselleria nova de trinca per impulsar el creixement i la competitivitat des de l'administració pública després d'eliminar la Vicepresidència Econòmica, encarregada de pilotar el canvi des de la submissió a l'ortodòxia econòmica, el pilar que havia de posar les bases dels canvis per a les pròximes generacions. Canvis com la transformació del model públic de la sanitat i l'educació i el funcionament de l'administració pública, la fi de la cultura de la subvenció o la paralització dels estímuls públics. Mesures que en tot cas han provocat el rebuig generalitzat d'ambdós sectors, però també de molts d'altres, com el tercer sector, la cultura, el funcionari públic, els col·lectius lligats a la llengua pròpia o el món municipal, entre d'altres.

Dos anys després, i enmig de desenes de protestes, el govern s'aferra ara a la bandera de la llibertat per defensar les seves polítiques de canvi en l'educació, la funció pública, la sanitat o les polítiques socials per una banda, i per altra banda, trasllada el seu optimisme que basa en la reducció de les xifres de l'atur. Un optimisme reiteratiu i que alhora no es tradueix en noves polítiques i que tampoc les enquestes certifiquen, que manifesten que el president amb millors resultats electorals de la història autonòmica és un dels pitjors valorats de tot el territori de l'Estat. Un territori en el que els Consells Insulars han perdut pes i visibilitat, molt especialment el de Mallorca, que s'ha convertit en una institució invisible, residual i sense veu a l'hora de dissenyar i desenvolupar les polítiques de les illes.

La realitat del balanç i de l'herència del president Bauzá és que els objectius macroeconòmics no s'han aconseguit i que la tensió i la crispació social s'han disparat, que les Illes Balears són maltractades en inversions i finançament per Madrid i que el govern no ha reaccionat a la urgència social i econòmica de la crisi. I la suma de crisi econòmica, crisi institucional i crisi social porta a una situació en la que pocs sectors creuen avui que la primera figura institucional governi per a tothom i per al benestar general, sinó tot el contrari.

24 mesos després l'herència del president Bauzá és la d'una comunitat en recessió econòmica, però també en recessió de drets i llibertats, en clara regressió social, el que ha fet que milers de ciutadans i ciutadanes hagin sortit als carrers durant els darrers 24 mesos per oposar-se a les polítiques tant autonòmiques com del govern Rajoy. Una situació que s'ha exacerbat amb la llengua pròpia de les illes, el català, que ha deixat de ser un requisit per accedir a la Funció Pública, una decisió que ha estat portada per inconstitucional al Tribunal Constitucional pels socialistes de les Illes Balears.

Balears i la seva ciutadania, per tant, ja tenen un primer balanç d'equador de la legislatura. I el balanç és el d'una comunitat que malgrat el bon pas del turisme, és més pobre que fa dos anys, amb menys llibertats, i amb menys expectatives de futur, amb menys consens. Una comunitat empobrida, tant com a país a nivell de la resposta a la crisi que com a societat, una societat a la que s'ha declarat la guerra en fronts clau.

Per últim, el president Bauzá, en la seva investidura, va anunciar que venia a canviar la manera de fer política a Balears per "guanyar-se la confiança de les persones", segons va dir textualment. Dos anys després, el president que havia de liderar la transparència en la gestió política ha perdut tota credibilitat per les ombres en la gestió dels seus negocis privats i de la seva farmàcia, que ha compatibilitzat malgrat que la llei no ho permet amb el càrrec de president. Un

president que era el pilot d'una nova forma de fer política i que ha estat incapaç d'explicar perquè ha ocultat que ha fet negocis i ha estat titular d'una farmàcia al mateix temps que liderava el govern de les Illes Balears. Un president, que pels socialistes, està inhabilitat políticament només dos anys després de ser investit per ser president de la nostra comunitat autònoma.

PRIMERA PART

Les xifres macroeconòmiques, per davant de les persones, però sense resultats

1. Les xifres, els indicadors i la confiança són pitjors, 24 mesos després

El 14 de juny de 2013 es compliran dos anys del debat d'investidura de l'actual Govern de les Illes Balears presidit pel popular José Ramón Bauzá. S'arriba a l'equador de la legislatura poques setmanes després d'una profunda remodelació del govern de les Illes Balears, i en un context europeu en el que les xifres d'atur en el sud d'Europa han superat a les de la gran recessió dels anys 30. Un fracàs malgrat les paraules de que estam davant un "nou impuls" del govern que constata que les polítiques de l'austeritat ja no serveixen, per a molts d'experts¹, de cura contra la crisi que patim des del 2008.

A Balears, la política d'austeritat conduïda per la fins ara Vicepresidència Econòmica, avui eliminada i que era l'eix de tots els ajusts, no ha donat resultats en el canvi de tendència en matèria d'ocupació i de creixement, ni d'estímul de l'economia, sinó que simplement ha ajudat d'una forma molt notable a ralentitzar l'activitat pública al no res. 24 mesos després de govern Bauzá, es fa difícil concretar en projectes concrets l'acció del govern si s'exceptua la política de retalls i d'acomiadaments de personal de l'administració pública, i lleis com la Llei Nadal, la Llei d'Universitats, la Llei d'emprenedors, l'entrada en el Parlament de la Llei de Pesca, l'aprovació de la Llei General Turística o la del Sòl, que a més està ara mateix paralitzada, o la paralització del tren de Llevant i el Palau de Congressos.

Una tendència objectiva la de que l'economia no va millor que certifiquen les darreres enquestes, que per una banda confirmen que el primer problema de Balears segueix sent l'atur i els problemes econòmics, i que per altra consideren el president actual com el pitjor valorat de totes les CCAA d'Espanya.

Un president que malgrat viatjar regularment a Madrid no ha aconseguit cap millora ni en el finançament, ni en les inversions estatutàries, i ni tan sols en la inversió per habitant anual contemplada en el pressupost. De fet, la tendència ha estat la d'un maltracte a la Comunitat dirigit pel propi govern de les Illes, defensant més els interessos de l'Estat o fins i tot d'altres comunitats que de la nostra pròpia. Basta destacar que Balears és la comunitat amb menys despesa per habitant del darrer pressupost de l'Estat, molt per davall de la mitja nacional, i sense que això hagi provocat cap reacció del govern que s'hagi traduït en algun canvi pels illencs.

1. Guntram Wolff, Bruegel Think Tank, http://www.nytimes.com/2013/04/27/world/europe/eu-is-pressed-to-reconsider-cuts-as-economic-cure.html?_r=0

Tot plegat fa que el camí pel creixement des de l'ortodòxia, que era la única via fins fa poc d'aquest govern vist que la relació amb Madrid no és reivindicativa, avui ja és història i paper banyat. La nova vicepresidència ha deixat de ser de caire econòmic a tenir més pes de coordinació política, que dirigeix el conseller Antoni Gómez, que només pot presentar com a balanç de la fulla de ruta de la seva conselleria de Presidència la posada en marxa del III centenari del naixement de Frai Juníper Serra i la direcció de l'ens públic de radiotelevisió de Balears.

Dos anys després, malgrat les retallades, i després de fer importants mutilacions a l'estat del benestar i d'empobrir a bona part de les famílies de les nostres illes amb més pressió fiscal i cap acció pública per reactivar l'economia excepte l'equilibri comptable, no ha aconseguit aquest govern complir amb l'objectiu de dèficit que havia imposat el Ministeri d'Hisenda de Cristóbal Montoro i que el Govern de les Illes Balears va acceptar sense cap protesta. El dèficit rebaixat no ha fet que la ciutadania estigui millor que fa dos anys, al contrari, la confiança ha minvat, i les esperances de sortida de la crisi no es tradueixen a nivell social ni empresarial, ni en una nova empenta pública.

I s'està pitjor perquè s'ha faltat a la promesa de reduir la pressió fiscal, el compromís de baixada d'imposts, de crear ocupació. A Balears és paga avui la benzina més cara d'Espanya sense cap progressivitat, no ha baixat l'IVA turístic i s'han pujat l'IVA i l'IRPF. De fet, es fa el contrari del que se va prometre: s'ha tramitat en el Parlament una pujada d'imposts que afecta molt directament a les famílies amb problemes econòmics i a importants sectors empresarials de les nostres illes.

S'està pitjor perquè el deute amb els Consells insulars i els ajuntaments s'ha incrementat substancialment en aquests dos anys de govern del PP, al mateix temps que les aportacions del Govern a aquestes administracions establertes per la llei s'han retallat dràsticament. Es va prometre, per exemple una millora del finançament dels Consells Insulars, noves inversions, per exemple per fer la segona fase del Palau de Congressos d'Eivissa, reducció d'imposts o la reducció de l'IVA al 4% o inversions en infraestructures i millora de la connectivitat de Menorca.

Promeses que no han arribat, encara que si s'han fet anuncis, com el traspàs de la competència de promoció turística als consells insulars. No han estat una realitat dos anys després de l'inici de la legislatura els Plans de Reconversió turística de les zones madures d'Eivissa, la millora del transport aeri i marítim de les illes, molt especialment amb Menorca, o la cogestió aeroportuària.

2. Els projectes estrella del Govern, sense resultats

Multitud de promeses sense complir, però especialment les macroeconòmiques són les que més han fracassat si ens fixam en els objectius proposats. La primera meitat de la legislatura ha estat focalitzada en quatre grans objectius estrella de caire macroeconòmic: el compliment de l'objectiu del dèficit, la reducció del deute i la posada en marxa d'un pla econòmic i financer, a més d'evitar el rescat econòmic, i el pagament de les factures a 25 dies.

Cap d'aquestes mesures s'ha assolit, i ha provocat el canvi de motor econòmic del govern, que tampoc ha aconseguit insuflar confiança ni crear llocs de feina de qualitat. El dèficit establert per l'Estat no s'ha pogut complir, 1,8% front a l'1,5% exigint pel 2012, el deute ja supera el 20% del PIB, i els plans d'equilibri i de creixement estan plens d'incompliments, improvisacions, de correccions i reculades. La més visible, la marxa enrere del tancament de dos hospitals que es va anunciar com a mesures estrella del Pla, el Joan March i el General, que al final no s'ha realitzat per la pressió social i del sector sanitari.

La manca d'estímul i de reacció en el mercat de treball al marge del comportament cíclic del turisme demostra la feblesa del Pla de creixement que es va presentar ara fa tot just un any i que certifica la realitat dels fets: malgrat la promesa del president Bauzá de canviar la tendència i crear llocs de feina, les polítiques del PP han ajudat a erosionar el mercat de treball a les Illes Balears, empitjorant les condicions laborals d'un mercat profundament marcat per la temporalitat. A més, ja hi ha més de 50.000 persones que no reben cap prestació social, i més de 80.000 sense feina, segons l'atur registrat, i moltes famílies perden a diari la casa víctima de desnonaments.

Si els treballadors tenen pitjors condicions, que en molts de casos freguen l'explotació, també s'ha debilitat el marc empresarial, s'ha obert una guerra pública i oberta amb sectors clau de l'economia productiva, amb projectes de llei com els d'impostos, i s'han eliminat els estímuls públics per reactivar l'economia en sector com l'obra i la construcció pública. El propi govern ha anunciat la paralització de tota inversió pública, i ha deixat en el sector privat la clau per a la reactivació econòmica. Un sector, el privat, que té dificultats per l'obtenció de crèdit, i per tant manca de liquiditat per dur a terme projectes que ajudin a reactivar l'economia.

Sorprèn, en tot cas, que hagin hagut de passar 24 mesos de legislatura per començar a parlar, per part del govern, d'un Pla d'Ocupació del que encara no es coneix cap tipus de detall ni afectació econòmica, i del que els agents socials i empresarials no en coneixen ni un sol detall.

3. Balears, la comunitat més cara d'Espanya

El govern ha desincentivat el consum mitjançant nous impostos com el cèntim sanitari, el projecte de lleis d'impostos (que afecta a cotxes de lloguer, grans superfícies i productes envasats que acabaran pagant els ciutadans), i un nou cànon de l'agua, mesures que han deixat pràcticament a zero les inversions públiques, alhora que també ha renunciat a les aportacions estatals. En concret, les inversions han caigut en un 57% en dos anys, el darrer pressupost de l'Estat ens posa a la cua de despesa per habitant, i els retalls aprovats en el Pla d'Equilibri Econòmic-Financer 2012-2014 s'han accelerat en el camp de l'educació i de la sanitat, que s'han simbolitzat en l'acomiadament de més de 800 docents interins i la proposta de tancament de dos hospitals.

4. Una comunitat autònoma auxiliada per dos rescats i amb milers de persones sense feina

A més, la comunitat ha viscut en els 12 darrers mesos dos rescats, ha acumulat un deute per damunt del 20% del PIB i un dèficit que és del 1,8% i ha deixat d'ingressar gairebé bona part de les inversions pactades durant 7 anys (2.800 milions d'euros) amb l'Estat abans del nou Règim Especial per a les Illes Balears (REB), que ha d'entrar en vigor abans del 2015.

El govern Bauzá ha deixat de reclamar almenys 800 milions d'euros a Madrid en concepte d'inversions estatutàries. Això també ha succeït a nivells dels consells insulars de totes les illes amb un denominador comú: renúncia a les inversions de l'Estat que corresponen als consells i una profunda debilitat front a les polítiques econòmiques, de finançament i competencials del Govern.

Retalls, com ha dit el president en diverses recents entrevistes, que s'han traduït en l'eliminació de persones que prestaven serveis públics en matèria d'educació, sanitat, medi ambient, dependència, innovació, serveis socials o obra pública.

Persones eliminades a Balears en sectors claus i estratègics que tenen traducció en les estadístiques, tant nacionals com de les illes. Així, les darreres xifres publicades per l'Enquesta de Població Activa (EPA) superen ja els sis milions d'aturats en el marc de tot l'Estat, concretament 6.202.700, dels que 169.000 corresponen

a les Illes Balears i que són 25.000 persones més que fa dos anys que no tenen feina. A més, l'atur juvenil ja supera el 60%. Es cert que tenim una economia en recessió que es comporta de forma molt elàstica a la temporada turística, i que fa que això permeti rebaixar les xifres, però aquestes xifres sempre estan per damunt dels 80.000 aturats registrats des del juny del 2011, el que vol dir una bossa de persones sense feina que no han vist cap millora personal ni professional en els darrers 24 mesos.

5. La lluita contra l'atur, la gran política absent dels dos primers anys de govern

Xifres que reflexen el primer problema que pateixen les Illes Balears, el drama de l'atur, de milers de famílies que no tenen feina, i que moltes d'elles han deixat de rebre qualsevol tipus de prestació i també qualsevol oportunitat de formació degut a la pràctica eliminació del Servei d'Ocupació de les Illes Balears (SOIB). Es cert que ens els darrers mesos ha baixat l'atur, però no és menys cert que ho ha fet per diverses raons estructurals: l'abandonament de treballadors que han marxat de les illes, joves que parteixen i per tant hi ha menys gent activa al mercat.

Segons les darreres estadístiques, més de 68.238 persones a Balears, 8.000 més que fa dos anys, no reben cap ajut una vegada acabada la prestació per desocupació, a més de baixar-se dràsticament les prestacions de 420 euros del Plan Prepara, que han passat de 3.900 a només 831. De fet, en aquests dos anys, 1 de cada 4 euros que s'han retallat en els dos primers pressuposts de l'Estat, a plans actius d'ocupació, o a plans passius d'ajuts a les persones en necessitats urgents. Les Balears han deixat de percebre 60 milions d'euros, mentre la CAIB ha destinat zero euros en polítiques de lluita contra l'atur en dos anys.

Un cercle viciós, en definitiva, que ha provocat que l'acció del govern en aquests 24 mesos hagi provocat per una banda qualsevol bloqueig d'estímuls públics que, unit a mesures fiscals contra el món empresarial, han ajudat més a desincentivar l'economia que a reactivar el consum i l'activitat a les Illes Balears, el que suposa un balanç absolutament decebedor dels dos primers anys de gestió del govern Bauzá, especialment per a les persones que el van elegir i pels ciutadans que esperaven que hi haurà noves oportunitats laborals. No ha estat així.

6. Un govern que ha renunciat a les eines de que disposa per reactivar l'economia

Però si això és profundament greu perquè s'ha renunciat a utilitzar les eines públiques que permeten estimular l'economia, i també s'ha enviat un missatge contra

els sectors empresarials amb mesures que són contràries al consum, a la creació de llocs de feina, a l'estímul empresarial, no és menys greu el deteriorament de tots els àmbits públics per la política d'austeritat que ha seguit aquest govern. També s'han enviat missatges contra els joves, amb l'eliminació del Consell de la Joventut, o contra el diàleg social, amb l'eliminació del Consell Econòmic i Social, malgrat ser un òrgan estatutari. De fet, s'han enviat missatges en negatiu a sectors clau, ja que s'ha deixat de fer feina en inversió pública, en polítiques actives d'ocupació, en formació, en acords socials i per a la competitivitat, en innovació, en accions públiques en infraestructures, en la reivindicació a Madrid, en lluita de fons a les instàncies europees, entre d'altres aspectes.

7. L'eliminació de persones en l'administració pública, obsessió del president Bauzá

L'Administració Pública de les Illes Balears ha estat una de les dianes de la política de retalls i d'acomiadaments que ha desenvolupat el govern, molt especialment pel que fa a la reducció de personal de les empreses públiques. Centenars de persones interines han estat acomiadades o no han estat renovades en els seus llocs de feina mentre la conselleria d'Administracions Públiques ha modificat la Llei de Funció Pública, ha realitzat una auditoria del personal funcionari i està en tramitació la Llei de Coordinació de policies locals i té previst la modificació de la Llei de Bon Govern.

A més, el pla de simplificació administrativa s'ha convertit simplement en una declaració d'intencions, la contractació administrativa s'ha iniciat a centralitzar, a més de posar en contra el funcionariat amb les mesures d'increment de l'horari i descompte en nòmina dels dies de baixa laboral per IT que ha provocat el rebuig del funcionariat. Una política d'acomiadaments que ara els tribunals estan fent corregir: ja hi ha almenys 27 casos en els que la justícia ha donat la raó als treballadors, a més d'existir més de 912 recursos pendents.

SEGONA PART**Les polítiques per a les persones, les grans absents****8. Les persones, 24 mesos després**

Les retallades econòmiques tenen una traducció pràctica en el quotidià de les famílies en la qualitat dels serveis públics i de l'atenció que reben les persones de Menorca, Eivissa, Formentera i Mallorca que precisament ara són quan més les necessiten. Les darreres enquestes, per exemple, manifesten que la quarta preocupació dels illencs és la salut, i això reflexa una preocupació que va en augment lligada a la pèrdua de prestacions, al pagament per la targeta sanitària, a l'augment de les llistes d'espera, a la reducció del personal sanitari, a la suspensió dels serveis lligats a la dependència. La política de retallades, per tant, té un clar impacte en el quotidià, i molt especialment en el dels més fràgils. Un impacte que ja és mesurable en xifres, i que afecta a gairebé tots els sectors de la vida productiva dels illencs, des de la cultura a la cooperació, des del medi ambient als petits i mitjans empresaris, des de la promoció turística a les obres públiques.

9. Les polítiques socials, les grans mutilades pel govern Bauzá

Exemples en tot cas sensibles com el cas de la sanitat, les polítiques socials i la dependència són múltiples. Les ajudes a la dependència, han sofert una retallada en el darrer any de 16 milions d'euros. S'han perdut 150 usuaris de residències en els darrers 12 mesos i 149 cuidadors, però al mateix temps hi ha gairebé 1.000 persones esperant per una plaça residencial. A més, 480 persones que gaudien d'un recurs assistencial l'han perdut i no han augmentat la concertació de places residencials geriàtriques i sociosanitàries. No han augmentat els convenis amb els ajuntaments i consells per incrementar el nombre de places en els centres de dia, s'ha deixat al 50% el consorci de recursos sociosanitaris, carregant sobre les entitats locals la gestió de les infraestructures, no han obert les residències de Sant Antoni i Sant Jordi d'Eivissa ni el centre de malalts d'Alzheimer de Ciutadella.

A més, no s'està desenvolupant la Llei de Serveis Socials, que congela la cartera de Serveis i paralitza recursos assistencials. De fet, s'està fent el camí contrari: el govern ha anunciat la creació d'un consorci sociosanitari amb els recursos i serveis socials dels ajuntaments, consells i govern com a pas previ per introduir nous copagaments i privatitzacions. Tampoc s'ha potenciat el catàleg de serveis de Dependència anunciat com a objectiu 2012 ni l'estudi de les dotacions necessàries en prestacions d'ajuts a domicili, teleassistència, serveis de promoció de l'autonomia i serveis de prevenció de la dependència, objectius en el 2012.

Per altra banda, no s'han desenvolupat accions de protecció i descans als cuidadors de persones dependents a la seva llar ni s'ha produït cap afectació pressupostària en relació al programa d'ajuts per a la construcció d'habitatges tutelats per a la gent gran ni inversions a centres de persones amb discapacitat, que van ser en els dos casos promeses de l'exercici del 2012. El govern no ha qüestionat en cap cas l'avantprojecte de Llei sobre sostenibilitat i racionalització de l'Administració Local, que eliminarà competències en la prestació de serveis socials als pobles petits quan gairebé tots els de les Illes Balears són menors de 20.000. Al mateix temps, s'ha marginat el Pla de Suport al Tercer Sector 2013-15, amb el que es manté un deute d'uns 10 milions d'euros i tampoc s'ha tancat un pla de pagaments.

A més, el govern no ha incorporat clàusules socials en els criteris d'adjudicació en els concursos per a la prestació de serveis i programes que desenvolupen les entitats. En realitat, s'ha produït el contrari, s'ha valorat les clàusules econòmiques, provocant les baixes temeràries en els concursos, un fet que ha provocat l'adjudicació de programes de reinserció de joves a empreses de neteja o de construcció.

10. La dependència, en coma

Finalment, l'anunci d'una nova retallada de 1.108 milions de l'Estat en relació a la llei de la Dependència afectarà directament a les persones, el tancament de moltes empreses del sector amb una evident pèrdua de llocs de feina i l'augment del 50% en el copagament de les prestacions. Una situació que és paradigmàtica, perquè en el mateix moment que assistim a la defunció del quart pilar de l'Estat del benestar, el govern de les Illes ha fet un gest amb el nomenament d'una conselleria de Família i Afers Socials, el que no deixa de ser almenys curiós en aquest moment en el que s'està aprofitant per desmantellar l'ajuda a les persones en dependència i quan les competències estan transferides als Consells.

11. Zero polítiques per lluitar contra la pobresa i forta disminució del pressupost de Cooperació

En aquest primer tram de la legislatura, el govern de les Illes Balears ha negat la realitat, malgrat que ja hi ha un 20% de pobresa a les illes, i no ha posat cap mesura concreta per batallar contra la situació crítica que viuen milers de famílies a totes les illes de Balears. Els fets demostren que els passos fets agreugen la situació: no s'ha fet efectiu el suport al Banc d'Aliments, congelant la targeta bàsica per la compra de productes de primera necessitat, eliminant la renda bàsica d'emancipació que rebien uns 10.000 joves a les illes, o negant el suport a

la dació en pagament i sense fer-se cap proposta en matèria de desnonaments i habitatge social, ni acceptant la rebaixa dels interessos de demora per l'impagament d'una quota hipotecària, ni aprovant un nou termini per executar els crèdits hipotecaris. A més, mantenen el deute amb les entitats que treballen en aquest àmbit tan sensible per a la cohesió social.

També han paralytitzat la tramitació per augmentar el termini de prestació de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) i no han volgut donar suport a les famílies que no poden comprar material escolar, sol·licitant a l'estat una rebaixa de l'IVA d'aquests materials, ni tampoc han augmentat les places de les escoles infantils de gestió pública de 0 a 3 anys, ni s'ha adoptat cap mesura contra casos d'infants que van a l'escola sense haver menjat. A més, en el 2012 ha disminuït un 74% el pressupost de Cooperació internacional i avui és una realitat l'eliminació de l'agència de Cooperació.

12. L'educació, la gran víctima de la guerra contra tothom del govern Bauzá

En matèria d'educació, s'arriba a l'equador de la legislatura en una situació paradoxal. El govern presenta un relat en el què s'ha convertit en el garant de la llibertat en els centres educatius al mateix temps que ha desenvolupat una bateria d'iniciatives que són una clara intervenció del legislatiu en els projectes educatius dels centres, a més d'acomiar més de 800 docents i personal dels centres en els darrers dos anys. Entre aquests projectes, que en alguns casos és qüestionada escandalosament l'autonomia dels centres, figuren la:

- Lliure elecció llengua
- Modificació del Decret de Mínims
- Impuls modalitats lingüístiques
- Trilingüisme
- FP Dual
- Igualar les dues llengües oficials
- Mapa escolar
- Pacte educatiu
- Contractes programes UIB amb empreses
- Autoritat professorat

Un projecte per tant del govern basat en la llibertat que ha tengut diverses respostes durant els dos anys de legislatura, però que ha culminat en una vaga general que va tenir lloc el passat 9 de maig i que va tenir un gran seguiment, tant per oposició al projecte de la LOMCE del ministre Wert com per les mesures

adoptades a Balears, concretament el Decret de Tractament Llengües que derogava el Decret de Mínims i l'Avantprojecte de Llei de Convivència i Autoritat del Professorat.

A més, hi ha una clara manca de consens i de diàleg en relació al Pacte Educatiu, que es fa d'esquenes als col·lectius del món educatiu, i el projecte de trilingüisme que serveix al mateix temps per a marginar la llengua pròpia de les illes, el català.

Una situació per tant de confrontació i conflicte en el món educatiu que no ha fet més que empitjorar el repte que té per endavant la societat de les illes per rebaixar l'abandonament escolar, dels més alts a nivell de tota la Unió Europea. També és molt destacable la rebaixa del finançament de la Universitat de les Illes Balears, que ha baixat.

Davant la necessitat d'un pla amb el consens de tots per afrontar el futur dels infants i joves de Balears de forma conjunta, el govern de José Ramón Bauzá ha utilitzat l'educació com a vector creador de conflicte, tensió i confrontació, i com a pantalla per la manca de resultats en l'àrea econòmica, i molt especialment ho ha fet creant un profund enfrontament mitjançant l'atac sistemàtic a la llengua pròpia, que en els darrers 25 anys de vida democràtica no havia estat objecte de conflicte.

13. La Salut: el canvi de model certifica que a Balears es pot morir per les retallades i restriccions a la Salut

Dos anys de govern han bastat per certificar que la Salut Pública a Balears està pitjor que fa dos anys. Malgrat el que deia el programa electoral del PP, que defensava la universalitat, equitat i excel·lència, independentment de la situació econòmica, i que tenia com a gran projecte estrella la reducció de les llistes d'espera, la realitat avui a les illes és que s'ha de pagar per accedir a la Salut, i que si una persona té pocs recursos o no té papers pot acabar exclòs del sistema, provocant fins i tot la mort de persones que viuen a les nostres illes, com el cas del ciutadà senegalès Alpha Pam, que va morir després de ser atès fora d'horari per l'Unitat Bàsica de Ca'n Picafort i després de no ser tractat adequadament per la Conselleria de Salut a conseqüència del Reial Decret Llei 16/2012

Un RD que ha suposat que la salut ja no és un dret de ciutadania sinó només pels assegurats i els seus beneficiaris (amb l'exclusió de milers d'immigrants sense papers), que els pensionistes ja paguen els medicaments, que hi hagi nous copagaments, que es redueixi la cartera de serveis, que minvi la qualitat assistencial i que la gestió privada està instal·lant-se dins la pública.

Avui, tenir un tros de plàstic que et permet accedir al sistema públic costa 10 euros per persona, s'ha instal·lat un sistema de copagaments, s'han reduït llocs de feina en el sector estimat en 1.108 persones entre personal eventual i interí, i els professionals del sector han perdut de drets econòmics per incapacitat temporal, han vist augmentada la jornada a 37,5 hores, han perdut 4 dies de descans, s'ha disminuït un 32% de la carrera professional i la paga de Nadal del 2012, etc.

La ciutadania és, després de dos anys, la que paga les retallades en matèria de Salut que ha anat aplicant el Partit Popular. S'ha posat en funcionament el cèntim sanitari, que actualment no és finalista, la deducció del 15% de la quota integral del tram autonòmic de l'IRPF per contractació d'assegurança sanitària privada (> 65a., discapacitats > 65%, famílies nombroses), la pèrdua de drets i garanties amb l'eliminació de la defensora de l'usuari, el consell general (òrgan de participació), així com el suport a les associacions de consumidors.

S'ha derogat el decret de garanties de demora: El PP proposa només una garantia de 180 dies per cinc procediments quirúrgics (la cirurgia oncològica ja existia). No hi ha cap garantia per consulta amb especialista hospitalari ni per proves complementàries. Així mateix, els centres de salut tanquen a les 17.30 com a mesura d'estalvi, i els hospitals Joan March i General segueixen oberts de forma condicionada.

Aquestes retallades afecten a un 1.100.000 persones. Actualment el 10% de la població està en llistes d'espera, amb un augment del 48% les persones en llista d'espera quirúrgica, del 137% la demora mitjana per una intervenció quirúrgica (de 51.4 a 122 dies), del 38% les persones pendent de consultes externes, i l'augment del 251% la demora mitjana per consultes externes (de 34 a 109 dies), 1 any per una colonoscòpia, 6 mesos per una ecografia. A més, el finançament sanitari és molt baix essent la mitjana a Balears per habitant de 1027€, quan la mitjana estatal és de 1.200€ per habitant.

Per últim, dos anys de gestió convulsa i turbulenta de la conselleria de Salut ens han portat a tenir tres consellers, quatre directors generals de l'IB-Salut, cinc Secretaris Generals del Servei, sis gerents en dos anys a l'Hospital d'Inca, més de 50 alts càrrecs que han estat canviats, tres Decrets-Llei amb modificacions de l'estructura, a més de l'augment del sou dels alts càrrecs.

14. La primera indústria de les illes no tradueix en ocupació la bona arribada de visitants

Durant el discurs d'investidura del president Bauzá el 14 de juny del 2011, el turisme va ser un dels motors de la intervenció, en la que és va prometre que

hi hauria reformes profundes, estructurals del sector. El president va fer molt d'èsmert en la millora de la oferta, i va incidir en la necessitat de grans plans de xoc en diferents zones de les illes, com a la platja de Palma, la platja de'n Bossa, Manacor, Calvià, Sant Antoni de Portmany i Santanyí.

Les accions fetes durant aquests dos anys semblen anar en el camí contrari. Per una banda, no s'ha fet gairebé res en producte, en desestacionalització ni en promoció per recuperar la despesa turística i millorar la oferta, però tampoc hi ha hagut cap reforma estructural en aquest sentit, sinó en el sentit contrari, mitjançant la Llei General Turística i el recent Decret Llei de la Platja de Palma, normes amb caràcter urbanístic que permeten augmentar la capacitat de creixement i que va en la direcció contrària anunciada pel president en el seu discurs.

Les bones temporades turístiques que s'han viscut en els dos darrers exercicis, molt lligats a la primavera àrab, no han tengut una traducció concreta en matèria d'ocupació. Per altra banda, hi ha un clar balanç negatiu en relació a les polítiques de connectivitat, amb més taxes que afecten directament a la ciutadania, i molt especialment en relació a optimització del sistema de gestió portuària i a la recuperació de la connectivitat aèria i marítima turística i interna.

Un cas flagrant és el de Menorca, tant pel que fa a la connectivitat interna com a la turística. Hi ha una clara pèrdua de rutes, capacitat i freqüències, especialment en hivern i temporada baixa. A l'illa de Menorca, a més, la declaració de servei públic de la ruta amb Madrid ha estat clarament insatisfactòria per preu i horaris. Un aspecte que profunditza encara més l'aïllament amb l'economia productiva de Menorca, la dificultat dels menorquins de viatjar, però també de fer negocis i activitats des de Menorca amb la resta del país i del continent.

A la Llei de Turisme s'ha de sumar el decret de modificació de la Llei de la Platja de Palma i la privatització dels ports, però en canvi no s'ha fet el desplegament reglamentari, els PIAT estan pendents i la reforma de la platja de Palma i el Palau de Congressos està aturat.

15. El comerç, a la carta de les grans superfícies

En els dos anys de govern, s'ha desenvolupat un procés de liberalització comercial a les illes, que només ha beneficiat als grans centres de distribució comercial i a les franquícies de Palma i dels voltants i que va en contra del petit i mitjà comerç i dels comerços dels pobles de la part forana com Inca i Manacor.

Un sector que ha mostrat el seu descontent amb el govern, i que s'ha manifestat en diverses ocasions en contra de la política comercial que ha portat a terme el

govern. Les diverses mesures de liberalització han estat percebudes com un atac al sector, al manteniment i creació de llocs de feina, i també una agressió a una part fonamental del teixit productiu .

Unes protestes que rebutgen els plantejaments del president Bauzá, que ha fet el contrari que va dir en la investidura. Si bé s'ha aprovat una Llei d'Emprenedors, la manca d'afectació pressupostària no ha servit per ajudar al petit i mitjà empresarial, i tampoc s'han adoptat mesures pels autònoms, el que ha estat percebut com una política que afavoreix els grans sectors i grans empreses, i en canvi desincentiva als més petits.

16. El sector audiovisual, la conselleria de Presidència a la Llei de l'Audiovisual

El sector de l'audiovisual ha passat de ser un element que es considerava cabdal per la dinamització de l'economia a una indústria que s'ha vist redimensionada per les retallades i les polítiques d'austeritat, i que ha estat molt marcada per la situació de l'ens públic de radiotelevisió de les illes.

Un dels objectius principals del Govern de José Ramón Bauzá ha estat el de la reducció del pressupost d'IB3, la marginació de la llengua catalana i l'elaboració d'una Llei del sector audiovisual que comptàs amb el suport empresarial i del sector. Formalment, el pressupost de IB3 s'ha reduït en 30 milions d'euros. En realitat, una part del deute (uns 80 milions) s'ha derivat al decret Llei dels proveïdors del govern de Mariano Rajoy, i el que és pitjor, el 31 de desembre de 2012 van incrementar amb 12.000.000 d'euros el pressupost de IB3 per compensar el forat pressupostari i impedir l'obligada dimissió de tot el Consell d'Administració prevista per la Llei.

S'ha modificat la Llei d'IB3 per anar adaptant-la a les necessitats del PP. Va ser en el mes d'agost del 2011 per anomenar a Antonio Gómez, conseller de Presidència, com el seu director general, la Llei de pressuposts del desembre del 2012 per eliminar l'obligació de destitució del Consell d'Administració i la Direcció General en cas de desviació pressupostària, i ara amb la Llei audiovisual, que té un capítol apart.

A més, s'ha marginant el català amb un tractament de la llengua catalana des de l'aplicació de la doctrina coneguda com la "realidad de la calle": ha desaparegut el català de la ficció no pròpia, de pel·lícules i sèries externes i ocupa cada vegada més un espai residual i folklòric. IB3 també ha tengut multitud de problemes amb els treballadors per les retallades i per les pressions internes en els informatius, que han estat reiteradament manipulats.

Pel que fa a la Llei Audiovisual, aquesta llei compleix amb part de les expectatives del sector, a la fi hi ha una llei que els reconeix com a sector empresarial estratègic, a tenir en compte, i preveu tota una sèrie d'incentius, que no són subvencions, però que semblen de difícil concreció. El sector demanava també un Pla de Suport dotat econòmicament, cosa que no s'ha fet. L'element que ha tingut polèmica i ha estat mal rebut pel sector és la inclusió de les referències a IB3. El paper del consell de Mallorca amb la Mallorca Film Commission i els incompliments dels seus compromisos audiovisuals han creat malestar en el sector, fins i tot al nivell de la Spain Film Commission. Des del punt de vista del Cluster Audiovisual tampoc hi ha satisfacció amb el Govern pel nul finançament que han rebut fins ara.

17. Inversions pactades, inversions eliminades

L'aturada de les obres (i definitiva eliminació del projecte) del tren de Llevant és possiblement el fet més destacable de la política ferroviària del Govern, de la SFM en concret. Altres mesures que han pres com l'electrificació inaugurada a principis de 2012 fins a S'Enllaç, modificacions i racionalització de línies d'auto-bús, essent polèmiques, són elements de gestió sense més.

Conflictes també per la manca de neteja de les estacions, de seguretat, fruit de les retallades en el pressuposts de la SFM. També per acomiadaments i enfrontaments entre el comitè d'empresa i el gerent, i també per la pujada de les tarifes de l'any passat, que va provocar l'aparició breument d'un moviment del tipus "No Vull Pagar".

18. El territori, de nou el monopoli torna a les Illes Balears

La millor expressió de l'atac frontal al territori és la Llei General Turística, que ha estat una norma a la carta per a projectes de caire urbanístic i que tenen una clara finalitat, que és la del creixement per a sectors molt determinats, o com la llei Company, la llei de mesures urgents per a l'ordenació urbanística sostenible, qüestionada inicialment també per alguns articles inconstitucionals.

Atacs frontals que també s'han expressat mitjançant propostes de potencials projectes faraònics com l'enunciat en Es Trenc, o pseudo projectes com el del Port de Palma, o estatals com la Llei de Costes, a més de la modificació del Pla Territorial de Menorca, o la importació de fems de l'estranger cap a les illes, més concretament cap a Mallorca. A Menorca s'ha imposat un model territorial i mediambiental injust i arbitrari que suposa una política expansiva i injustificada en matèria de carreteres, amb un desenvolupament normatiu desenvolupista con-

tradictori a la declaració de la Reserva de la Biosfera i amb problemes greus sense resoldre com la dessaladora de Ciutadella, que no ha estat posada en marxa, o el dragat del Port de Maó.

Les illes han estat durant anys un monopoly en el que el territori ha estat simplement un producte de compra-venda. Front a projectes més sostenibles com la Declaració Universal de la Serra de Tramuntana de la legislatura passada, la resposta és la de més normativa, més projectes urbanístics i més inversions enlloc d'estimular la reconversió, la rehabilitació, la qualitat o la transformació. S'insisteix en un model del passat, que estimula l'especulació, el creixement, la construcció sense control i a la carta per a alguns sectors molt particulars.

19. Un president inhabilitat políticament

Havia de ser la legislatura de fer política d'una nova forma. En canvi, el president de les illes ha estat immers durant aquests dos primers dos anys en un cas que l'afecta a ell mateix.

L'home i president que venia a regenerar la política ha compatibilitzat la titularitat de la seva farmàcia i els seus negocis privats malgrat que la legislació no ho permet. Per això el cas es troba avui en els tribunals, que dictaminaran si el president és incompatible per exercir el seu càrrec segons la Llei d'Incompatibilitat i la Llei de Farmàcia. A més, ha estat titular de negocis privats alhora que exercia com a president, aspecte que no va declarar a l'inici de la legislatura.

Una política opaca del president que ell deixa inhabilitat políticament per ocupar el càrrec de primera autoritat de Balears, tal com han denunciat els socialistes durant la primera meitat de la legislatura.

Si el president havia de fer una nova política, aquesta política ha estat marcada per un president opac, que no ha aclarat les seves connexions amb els seus negocis, que no va declarar a l'inici de la legislatura, i tampoc amb una posició clara respecte a la incompatibilitat del seu càrrec amb la de la titularitat de la farmàcia, que ell ha tractat de negar justificant que simplement és un gestor patrimonial i no titular d'una farmàcia.

20. La cultura, un obstacle contra el que batallar

Si hi ha un sector que ha patit la crisi per partida doble, aquest ha estat el sector cultural, que ha sofert un doble atac, i que en dos anys ha passat a una situació dramàtica i precària. Per una banda, les mesures d'austeritat han estat l'excusa

perfecta per arraconar i evitar qualsevol tipus de política cultural des del Govern, el que ha suposat una retallada i eliminació de un projecte definit en matèria cultura pel país durant aquesta legislatura.

S'han retallat mitjans, suport i ajuts, i s'ha donat l'esquena als creadors i a les institucions vertebradores de la cultura del país. Donant l'esquena a les polítiques culturals i a la cultura i els seus actius, s'ha donat l'esquena a la seva vertebració, a la seva memòria, al seu present i al futur del país.

Sense dubte, hi ha hagut una feina activa d'afebliment de la cultura pròpia de les illes, una deixadesa en les polítiques culturals, un foment de la ignorància mitjançant les retallades, traslladant a la societat que la cultura és un fet prescindible i de naturalesa supèrflua.

I amb missatges de pessimisme contra el sector, com la total inacció davant la pujada de l'IVA cultural o el tancament d'espais culturals. Al contrari, el govern s'ha retirat de l'Institut Ramón Llull, ha tret la cultura pròpia de la ràdio televisió pública, ha eliminat la Direcció de Política Lingüística, i no ha promogut cap tipus de celebració en relació als centenaris d'autors com Villangómez o Rosselló Pòrcel.

De fet, certifica aquest full de ruta que després de dos anys de govern, i amb el canvi de govern de les darreres setmanes, la Direcció General de Cultura del Govern ha estat eliminada. El Govern ha focalitzat en canvi el seus esforços envers el món de la cultura amb una política clarament d'agressió contra la cultura i de la llengua pròpia, contra els creadors i les institucions que ajuden a través de la cultura a enriquir el país, i també a tots aquells que defensen.

Per tant, la crisi, les retallades, han estat una excusa per a l'eliminació d'unes polítiques que ja eren escasses, però que ara són clarament en contra del sector, dels seus creadors, de la cultura en general, i especialment la que articula el país.

21. De la nova forma de fer política i dels vells casos de corrupció

Si el president ha gestionat els seus cas personal d'una forma opaca, el president del PP ha guardat sempre silenci sobre els presumptes casos de corrupció lligats al PP que segueixen sent d'actualitat en aquesta comunitat. Casos de presumpta corrupció de la formació que presideix ell mateix, com el cas OverMarketing, pel qual ha dimisit el president del Parlament i el Delegat del Govern, el cas Scala, pel

qual es jutja un exconseller de Jaume Matas, a més del cas Noos, lligat al període de govern del expresident Jaume Matas, o de la dimissió de la batlessa d'Eivissa. Una bateria de casos de presumpta irregularitat i corrupció que sense dubte deixen una profunda ombra de dubte entre el que el president va anunciar i el que la realitat ha anat desmontant.

Conclusions

El govern Bauzá arriba a l'equador de la legislatura totalment renovat, amb dues noves conselleries, Economia i Família i Polítiques Socials, el que demostra que la reactivació econòmica i les persones han estat les grans oblidades d'aquests primers dos anys. Si fins ara la reactivació havia d'arribar per l'activitat privada, ara ja es creu que l'activitat pública des de la conselleria d'Economia i competitivitat hi pot contribuir, el que demostra l'erràtica política pública d'aquest govern i el canvi de rumb que s'ha donat.

A més, les persones estan pitjor que fa dos anys en àmbits com la dependència, els ajuts socials, les polítiques actives d'ocupació i la qualitat de la Sanitat. El consens i el diàleg no han existit en els primers dos anys, i la confrontació i l'agressió a sectors com l'Educació, la Dependència, el Tercer Sector, la Cooperació, els empresaris petits i mitjans, les grans patronals, la Sanitat o la Cultura ha estat palès des del primer dia, el que posa en qüestió el valor que dona aquest govern a sectors estratègics pel futur.

Maltracte també a la llengua pròpia, als emprenedors de les illes amb més pressió fiscal, i sobretot a la ciutadania, que no veu la sortida de la crisi, ni la reactivació econòmica, ni més drets, ni un govern que lideri almenys amb optimisme la pitjor crisi des de l'inici de la democràcia.

Els socialistes demanam canvis de polítiques, començant pel diàleg, concertant amb els agents socials, proposant mesures concretes de xoc, fent front a Madrid, i liderant canvis a llarg termini des del consens com a imperatiu primari, amb polítiques fiscals progressives, i amb esforços envers les persones que més sofreixen.

Pensem que la sortida de la crisi passa per canviar polítiques, però també el talent i les prioritats d'aquest govern, que de moment han estat poc centrades en la prioritat de les persones, que era la creació d'ocupació, i en canvi s'han centrat en mesures d'austericidi que ja sabem que no donen resultats, ni a curt, ni a mig ni a llarg termini.

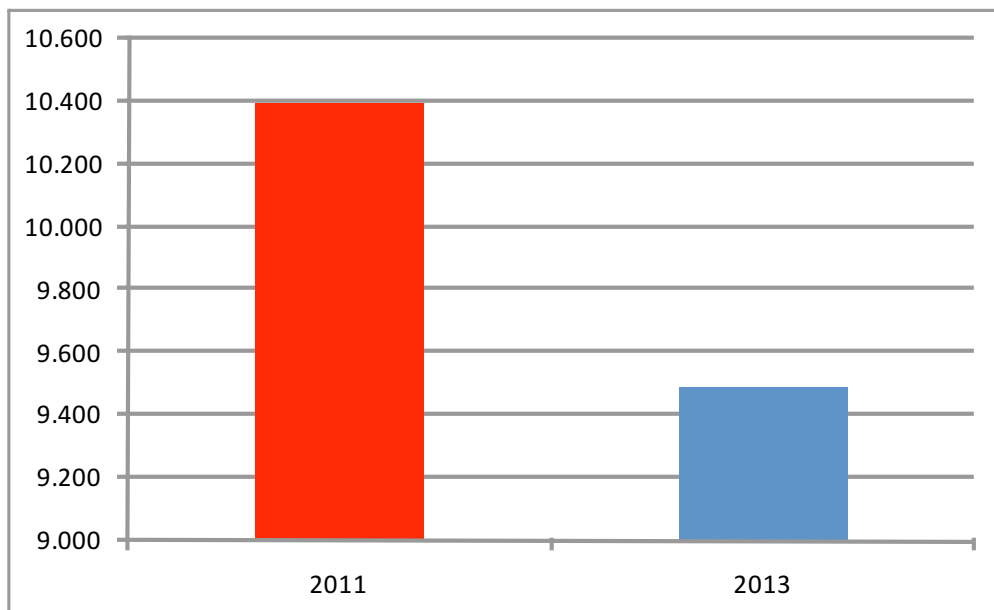
El nou impuls de moment només està plasmat en paraules. Nosaltres pensam que des del diàleg, amb Plans de xoc contra la pobresa i l'exclusió social, i amb mesures per la creació d'ocupació amb inversió pública, fent front a Madrid, i concertant amb tots els sectors, es poden aconseguir canvis en positiu, que permetin un canvi de rumb.

Un canvi de rumb, en tot cas, que s'ha de fer dialogant amb tothom, i de moment, el president de les illes Balears, almenys a Balears, ha passat dos anys sense dialogar i consensuar amb gairebé ningú. I així és molt difícil sinó impossible que una comunitat senti que junta contribueix a llaurar un futur de progrés, cohesió social i benestar per a tothom.

Gràfiques

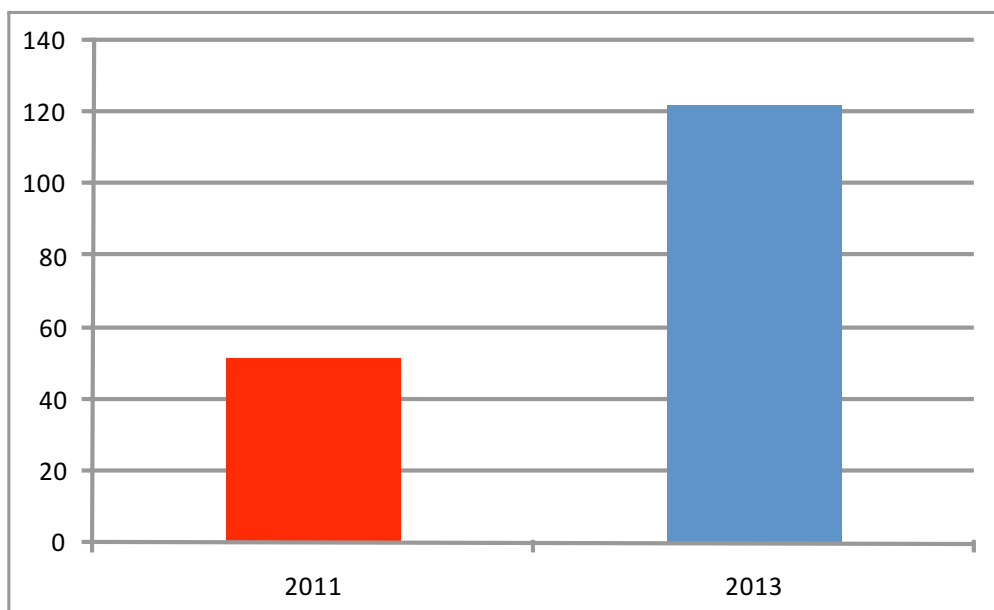
Persones amb prestació lleï dependència

ANY	2011	2013
PRESTACIONS	10.390	9.487

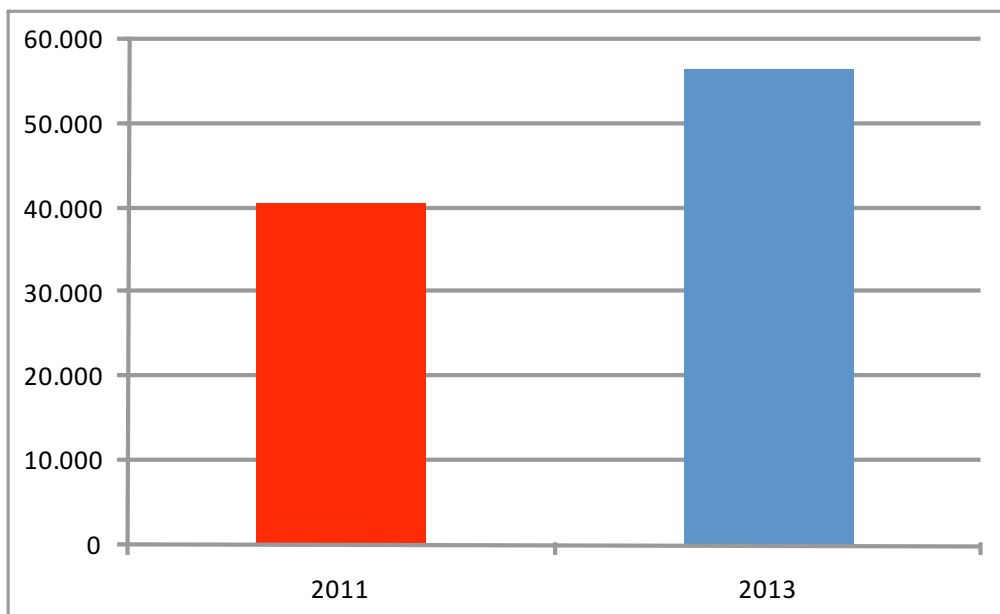
Demora sanitat pública (mitjana)

ANY	2011	2013
DIES	51,4	122

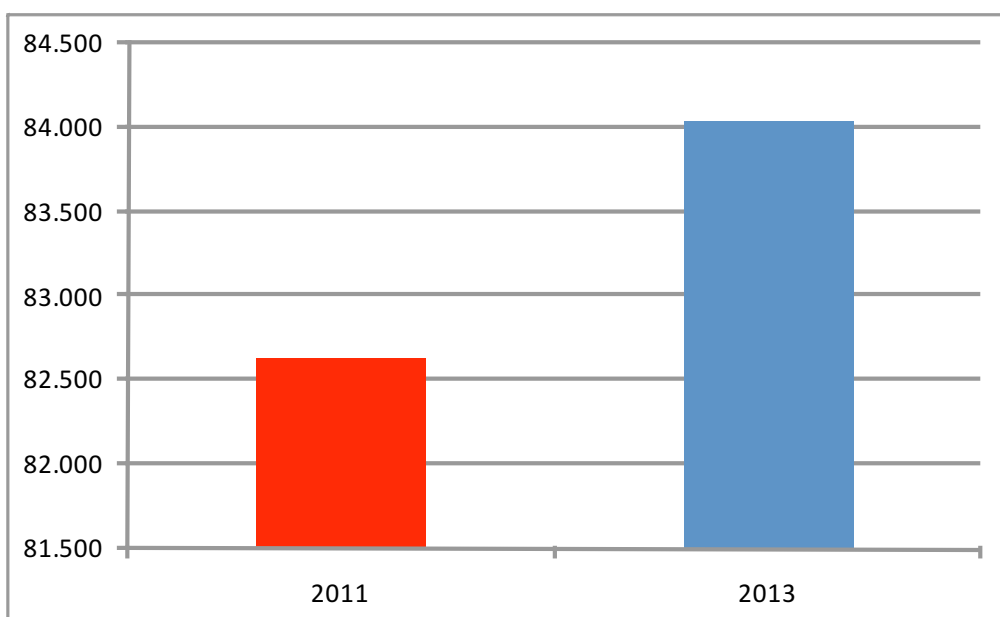
Demora consulta especialista (mitjana)

ANY	2011	2013
DIES	40.736	56.481

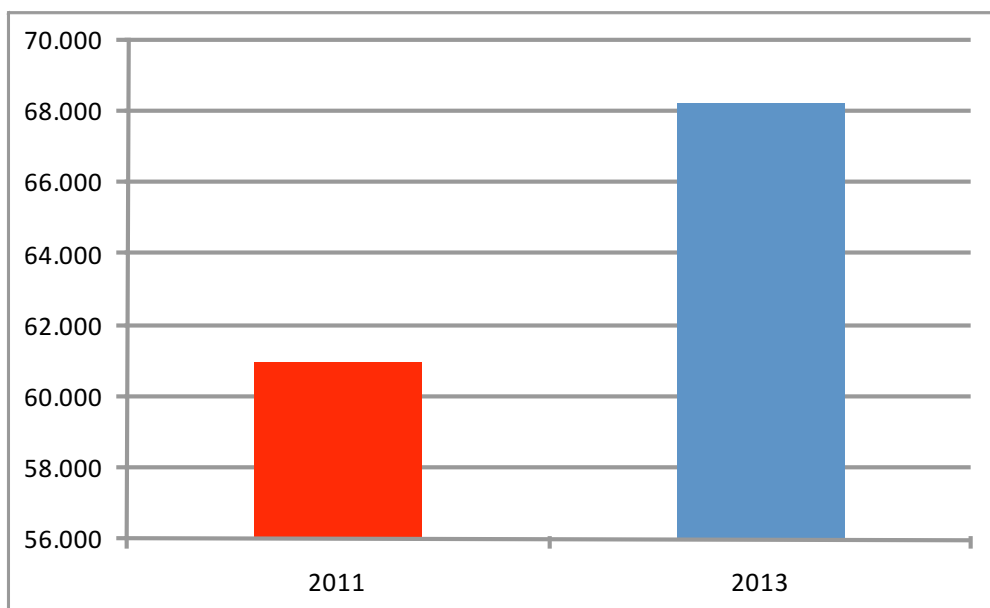
Atur (abril)

ANY	2011	2013
PERSONES	82.626	84.041

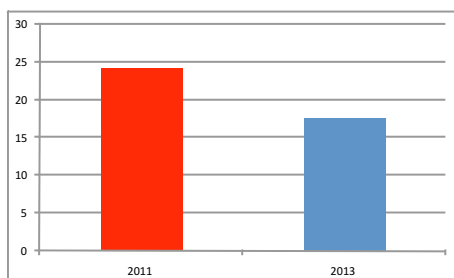
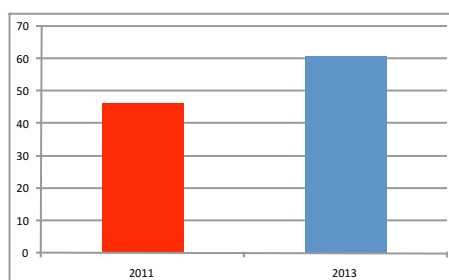
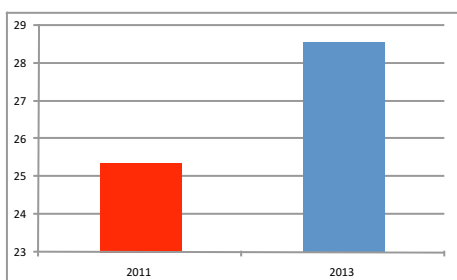
Persones que no reben prestació (març)

ANY	2011	2013
PERSONES	60.977	68.238

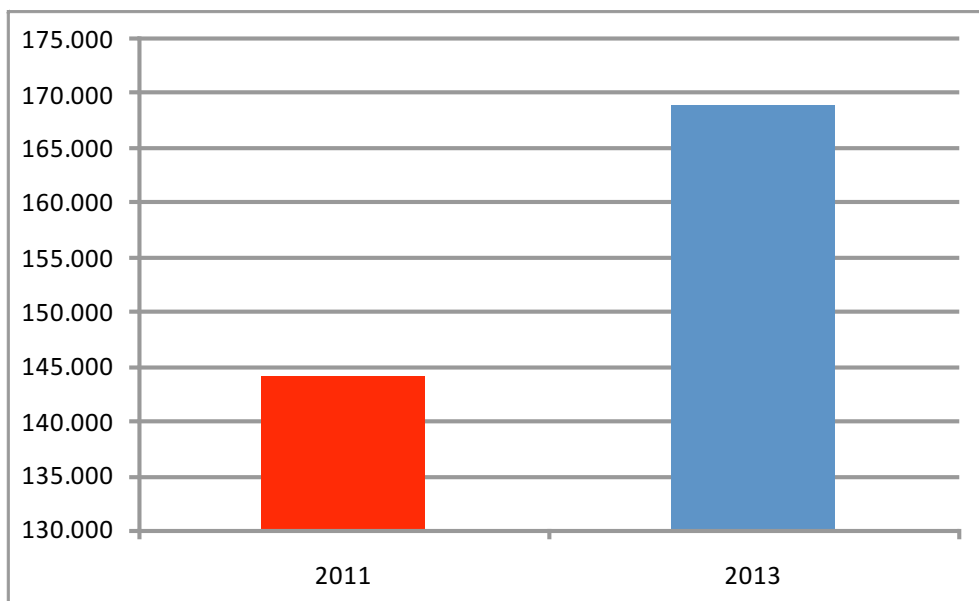
EPA (primer trimestre)

ANY	2011	2013
T. ATUR	25,35	28,56
ATUR JOVES	46,18	60,97
OCUPACIÓ J.	24,17	17,53

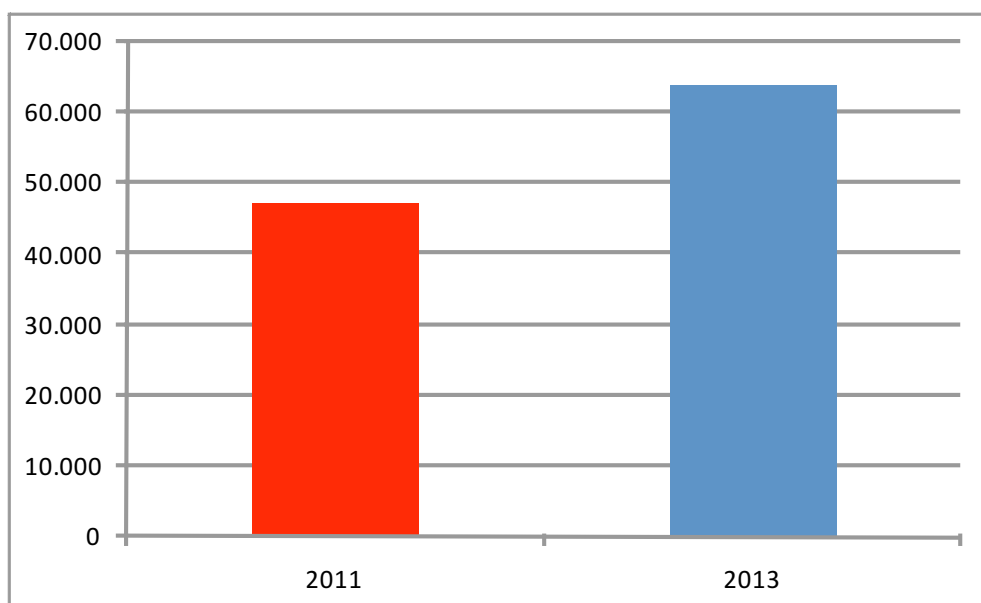
Població sense feina (EPA (1er trimestre))

ANY	2011	2013
POBLACIÓ	144.100	169.000

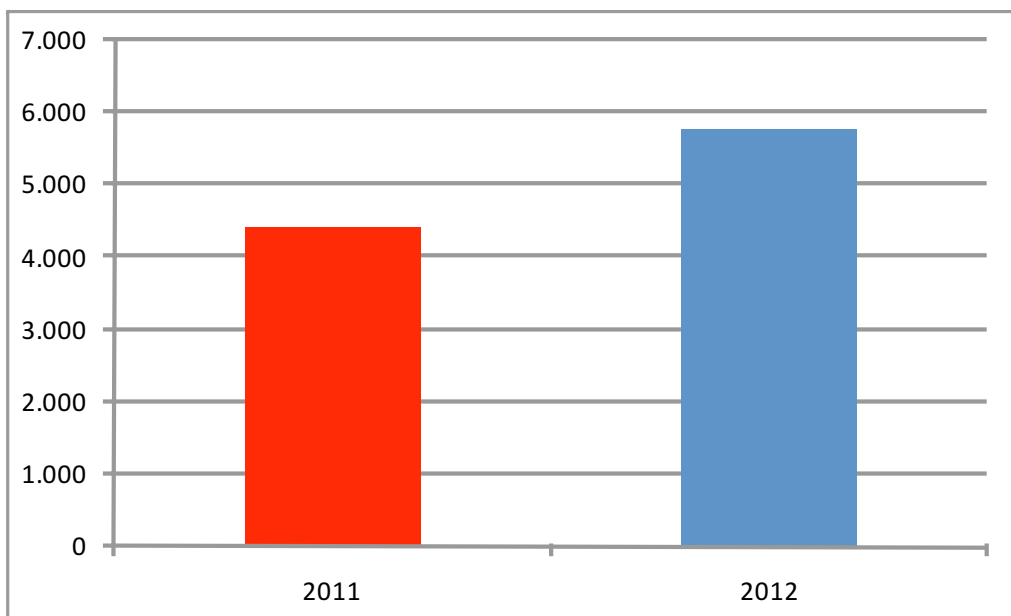
Atur llarga durada (EPA (1er trimestre))

ANY	2011	2013
PERSONES	47.300	63.900

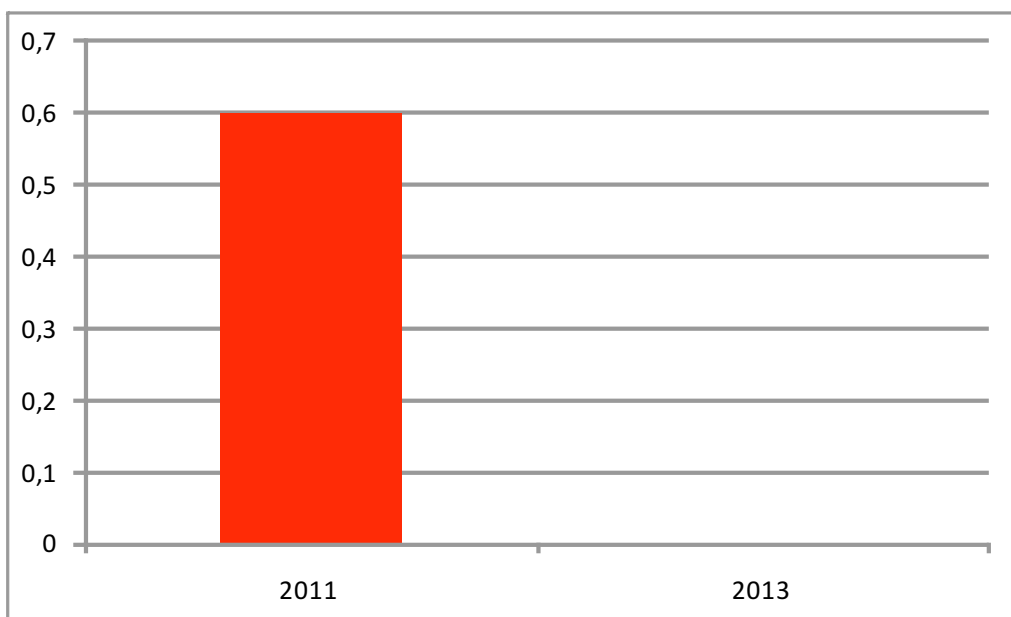
Deute públic

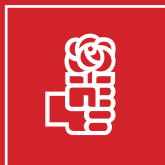
ANY	2011	2012
DEUTE	4.432	5.776

Creixement

ANY	2011	2013
CREIXEMENT	0,6	0

c/ Miracle, 1-1r
07002 Palma
T 971727544
F 971724369
balears@psib-psoe.org
www.psib-psoe.org

 PSIB-PSOE

 @psibpsoe